

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Grunden til, at dette Lovforslag fremsættes, er den, at der i Handelen er fremkommet Produkter, der betegnes som Æg eller Tøræg uden at være fremstillet af Æg, idet Produkterne, saavidt vides, er fremstillet af Skummetmælk.

De paa Grundlag af Mælkens Æggehvidestoffer fremstillede Erstatningsvarer for Æg, Æggehvider og Æggeblommer kan funktionsmæssigt gøre Fyldest ved Baging, Legering af Supper og lign. Anvendelser. De er i Tyskland under Ægmangelen anset for et egnet Hjælpemiddel til Bageribrug og i Husholdningen, og der er formentlig ingen Aarsag til at lægge Produkternes Fremstilling Hindringer i Vejen.

Derimod bør det forbydes, at Produkterne betegnes paa en saadan Maade, at de bibringer Forbrugerne den Antagelse, at det drejer sig om Ægprodukter eller Produkter med samme Sammensætning som saadanne. Naar Produkter af den heromhandlede Art betegnes som Æg, er det efter Ministeriets Formening en urigtig og vildledende Varebetegnelse og desuden uforeneligt med den Betragtning, for hvilken der, for saa vidt angaar Margarine og beslægtede Produkter, er givet Udtryk i Bestemmelserne i Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. Produkterne kan ikke engang betegnes som Kunstæg eller lign., idet de aldeles ikke har Æggets Sammensætning og kun kan anvendes som Erstatningsvarer, fordi de funktionsmæssigt har Æggehvidens Piskeevne eller Æggeblommens Emulgeringsevne.

Bestemmelsen om, at Ministeren afgør, hvorydvidt der forholdes i Overensstemmelse

med den paabudte Bestemmelse, svarer til lignende Bestemmelse i § 13 i Bekendtgørelse Nr. 229 af 28. Juni 1937 af Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. samt i § 23, sidste Stykke, i Lov Nr. 129 af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

Til § 2.

En tilsvarende Bestemmelse findes i § 14 i Bekendtgørelse Nr. 229 af 28. Juni 1937 af Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

Til § 3.

Da Lovforslaget er et Tillæg til Lov Nr. 385 af 22. April 1939 om Forhandling, Udførsel og Indførsel af Æg og Ægprodukter, er det naturligt at straffe Overtrædelser efter § 10 i nævnte Lov.

Til § 4.

Alle Udgifter, der direkte foraarsages af Kontrollen med Overholdelsen af de i Lov Nr. 385 af 22. Februar 1939 om Forhandling, Udførsel og Indførsel af Æg og Ægprodukter indeholdte og i Medfør af denne Lov fastsatte Bestemmelser, dækkes ved Hjælp af de i Medfør af Loven opkrævede Afgifter. I Konsekvens heraf er det i Loven fastsat, at Bøder for Overtrædelse af Bestemmelserne anvendes til Dækning af de nævnte Udgifter, og det vil derfor ogsaa være rimeligt at fastsætte, at Provenuet ved Salg af de Partier Æg, der konfiskeres ved de foreskrevne Bedømmelser af Æg, anvendes til Dækning af de nævnte Udgifter i Stedet for som nu at indgaa i Statskassen.